

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) nr 183/2014

av den 20 december 2013

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag med avseende på tekniska tillsynsstandarder för att specificera beräkningen av specifika och allmänna kreditriskjusteringar

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽¹⁾, särskilt artikel 110.4 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 575/2013 definierar kreditriskjusteringar som det belopp allmänna och specifika reserveringar för kreditförluster som har tagits upp i institutets finansiella rapporter i enlighet med den gällande redovisningsramen, men fastställer inte specifika regler för fastställande av vad som utgör specifika och allmänna kreditriskjusteringar.
- (2) Regler bör tillhandahållas när det gäller specifikationen av de belopp som behöver inbegripas i beräkningen av kreditriskjusteringar som återspeglar förluster som uteslutande följer av kreditrisker. Beräkningen av kreditriskjusteringar för fastställande av kapitalbaskrav bör begränsas till belopp som har minskat institutets kärnprimärkapital.
- (3) Förluster som uteslutande är en följd av kreditrisker som redovisas i enlighet med tillämplig redovisningsram under det innevarande räkenskapsåret bör redovisas som kreditriskjusteringar, förutsatt att institutet redovisar effekten i kärnprimärkapitalet. Detta gäller situationer då det förekommer nedskrivningar under loppet av ett

räkenskapsår, trots delårsöverskott totalt sett under året eller totalöverskott vid årets slut, som inte är godkända i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och som skulle påverka exponeringsvärden eller supplementärkapitalet tidigare än det skulle påverka kärnprimärkapitalet om de erkändes som kreditriskjusteringar. För tillfälliga förluster enligt vad som fastställs i artikel 36.1 i förordning (EU) nr 575/2013 behövs inte en sådan justering om förlusterna för det innevarande räkenskapsåret enligt den artikeln omedelbart dras av från kärnprimärkapitalet.

- (4) I vissa bestämmelser om kreditriskjusteringar i förordning (EU) nr 575/2013 hänvisas det uttryckligen till poster utanför balansräkningen. När en sådan åtskillnad inte görs gäller de berörda bestämmelserna både poster inom och utanför balansräkningen.
- (5) Bestämmelser bör fastställas för att täcka förluster som uteslutande följer av kreditrisker som är erkända i den tillämpliga redovisningsramen genom vilka ett instituts kärnprimärkapital har minskats. Dessa bestämmelser bör täcka nedskrivningar och värdejusteringar för finansiella tillgångar eller avsättningar för poster utanför balansräkningen, om dessa återspeglar förluster som uteslutande följer av kreditrisk och förutsatt att de tas upp i resultatredovisningen enligt den tillämpliga redovisningsramen. Om förlusterna gäller finansiella instrument som värderas till verkligt värde, bör dessa bestämmelser också täcka belopp som redovisas som nedskrivningar enligt den tillämpliga redovisningsramen eller liknande gjorda justeringar förutsatt att de återspeglar förluster som följer av en försämring eller minskning av en tillgångs eller en tillgångsportföljs kreditkvalitet. Det är inte lämpligt att på detta stadium reglera andra belopp som inte är en nedskrivning av ett finansiellt instrument enligt den tillämpliga redovisningsramen eller som inte återspeglar en princip av liknande slag, även om sådana ändringar skulle kunna inbegripa en kreditriskkomponent.
- (6) För att se till att beräkningen är heltäckande måste varje belopp av betydelse för de ändamål som förtecknas i artikel 110.4 första stycket i förordning (EU) nr 575/2013 hänföras antingen till beräkningen av allmänna kreditriskjusteringar (*allmänna kreditriskjusteringar*) eller till beräkningen av specifika kreditriskjusteringar (*specifika kreditriskjusteringar*).

⁽¹⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (7) Vid identifieringen av de belopp som kan tas med i beräkningen av specifika kreditriskjusteringar är det enda kriterium som föreskrivs i förordning (EU) nr 575/2013 att kreditriskjusteringar enligt artikel 62 c i den förordningen inte får inbegripas i supplementärt kapital enligt schablonmetoden för kreditrisk. Därför behöver åtskillnaden av belopp som ska inbegripas i beräkningen av specifika kreditriskjusteringar eller allmänna kreditriskjusteringar göras i överensstämmelse med kriterierna för att identifiera vad som kan inbegripas i supplementärt kapital.
- (8) Förordning (EU) nr 575/2013 genomför Baselkommitténs internationellt överenskomna standarder om banktillsyn "det tredje internationella regleringsramverket för banker" ⁽¹⁾ (nedan kallat *Basel III*). De tillämpliga reglerna för kreditriskjusteringar bör därför vara förenliga med Basel-ramverket som föreskriver att ett av kriterierna för åtskillnaden mellan kreditriskjusteringar och specifika kreditriskjusteringar måste vara att allmänna avsättningar eller allmänna reserveringar för kreditrisker är "fritt tillgängliga för att täcka förluster som därefter uppkommer". Enligt Basel III är avsättningar eller reserveringar för kreditrisker som innehas för framtida och för för närvarande oidentifierade förluster fritt tillgängliga för att täcka förluster som härrör från kreditrisker som därefter materialiseras och är därför kvalificerade att inbegripas i supplementärkapitalet. Dessutom bör belopp som inbegrips i allmänna kreditriskjusteringar vara helt tillgängliga vad gäller tidpunkter eller belopp för att täcka sådana förluster, åtminstone vid nedläggning, där kapital kan absorbera förluster i händelse av insolvens innan insättare förlorar några pengar.
- (9) Det bör vara möjligt att tillämpa reglerna på detta område oberoende av den tillämpliga redovisningsramen. För att göra det möjligt för institut att göra åtskillnad mellan specifika kreditriskjusteringar och allmänna kreditriskjusteringar på ett gemensamt sätt bör kriterierna för hur kreditriskförluster ska behandlas inom en tillämplig redovisningsram för varje typ av kreditriskjusteringar tillhandahållas. Medan behandlingen av förluster som uteslutande följer av kreditrisk som erkänns enligt tillämpliga redovisningsramar är beroende av att de kriterierna är uppfyllda, bör huvuddelen av de beloppen normalt klassificeras som specifika kreditriskjusteringar med hänsyn till den restriktiva arten av kriterierna för allmänna kreditriskjusteringar.
- (10) Internationella redovisningsstandarder är föremål för översyner, vilket kan göra att det blir nödvändigt att ändra kriterierna för åtskillnad mellan specifika kreditriskjusteringar och allmänna kreditriskjusteringar. Mot bakgrund av pågående diskussioner, särskilt med avseende på nedskrivningsmodeller, förefaller det för tidigt att förutse den modellen i kreditriskjusteringskriterier.
- (11) Förordning (EU) nr 575/2013 kräver att specifika kreditriskjusteringar identifieras i en enskild exponering. Det är därför nödvändigt att besluta om hur specifika kreditriskjusteringar ska behandlas för att återspegla förluster som följer av kreditrisken för en hel grupp av exponeringar. Vidare är det nödvändigt att bestämma för vilken eller vilka exponeringar i gruppen och i vilken utsträckning specifika kreditriskjusteringar ska redovisas. Tilldelningen av delar av detta belopp från sådana specifika kreditriskjusteringar till exponeringar i gruppen måste göras i proportion till de riskvägda exponeringsbeloppen. För detta ändamål bör exponeringsvärdena fastställas utan att man beaktar några specifika kreditriskjusteringar.
- (12) För att bestämma fallissemang enligt artikel 178.3 b i förordning (EU) nr 575/2013 är det nödvändigt att inbegripa enbart specifika kreditriskjusteringar som görs individuellt för en enskild exponering eller en enskild gäldenär och inte inbegripa specifika kreditriskjusteringar som görs för hela grupper av exponeringar. I specifika kreditriskjusteringar som görs för hela grupper av exponeringar identifieras inte gäldenärer för exponeringar som tillhör sådana grupper för vilka ett fallissemang anses ha inträffat. I synnerhet är förekomsten av specifika kreditriskjusteringar för en grupp av exponeringar inte ett tillräckligt skäl att dra slutsatsen att fallissemang har inträffat för varje gäldenär eller exponering som tillhör den gruppen.
- (13) Det är nödvändigt för institut att kunna visa hur kriterierna för att göra åtskillnad mellan specifika kreditriskjusteringar och allmänna kreditriskjusteringar används inom ramen för den tillämpliga redovisningsramen. Institut bör därför dokumentera den processen.
- (14) Denna förordning bygger på det förslag till tekniska standarder för tillsyn som Europeiska bankmyndigheten har överlämnat till kommissionen.
- (15) Europeiska bankmyndigheten har i enlighet med artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽²⁾ genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska standarder för tillsyn som denna förordning bygger på, analyserat de potentiella kostnaderna och fördelarna därav och begärt ett yttrande från bankintressentgruppen, som inrättats i enlighet med artikel 37 i förordning (EU) nr 1093/2010.

⁽¹⁾ http://www.bis.org/publ/bcbs189_dec2010.pdf

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om upprättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Identifiering av allmänna och specifika kreditriskjusteringar för tillämpningen av artiklarna 111, 159, 166, 167, 168, 178, 246 och 266 i förordning (EU) nr 575/2013

1. Vid tillämpningen av denna förordning ska de belopp som måste inbegripas i ett instituts beräkning av allmänna och specifika kreditriskjusteringar vara lika med alla belopp med vilka ett instituts kärnprimärkapital har minskats för att återspegla förluster uteslutande till följd av kreditrisk enligt den tillämpliga redovisningsramen och som redovisats som sådana i resultatredovisningen, oberoende av om de är en följd av nedskrivningar, värdejusteringar eller avsättningar för poster utanför balansräkningen. Alla resulterande belopp enligt det första stycket som har redovisats under räkenskapsåret får endast inbegripas i beräkningen av allmänna och specifika kreditriskjusteringar om de respektive beloppen har dragits av från ett instituts kärnprimärkapital, antingen i enlighet med artikel 36.1 i förordning (EU) nr 575/2013 eller, i händelse av delårsöverskott eller årsöverskott som inte har godkänts i enlighet med artikel 26.2 i den förordningen, genom motsvarande omedelbara minskning av kärnprimärkapitalet för fastställandet av kapitalbasen.

2. De belopp som det hänvisas till i punkt 1 ska inbegripas i institutets beräkning av allmänna kreditriskjusteringar (*allmänna kreditriskjusteringar*) om de uppfyller båda följande kriterier:

a) De är fria och fullt tillgängliga vad gäller tidpunkt och belopp för att täcka kreditriskförluster som ännu inte har uppkommit.

b) De återspeglar kreditriskförluster för en grupp av exponeringar för vilka institutet vid den aktuella tidpunkten inte har några bevis för att en förlust har uppkommit.

3. Alla andra belopp som det hänvisas till i punkt 1 ska inbegripas i beräkningen av specifika kreditriskjusteringar (*specifika kreditriskjusteringar*).

4. Förutsatt att kriterierna i punkt 2 är uppfyllda ska institutet alltid inkludera följande förluster i beräkningen av allmänna kreditriskjusteringar:

a) Förluster som redovisas för att täcka högre genomsnittlig portföljförlust under de senaste åren även om det vid den aktuella tidpunkten inte finns några bevis för förluster som stöder den förlustnivå som observerats i det förflutna.

b) Förluster för vilka institutet inte är medvetet om någon kreditförsämring för en grupp av exponeringar men där en viss grad av utebliven betalning är statistiskt trolig utifrån tidigare erfarenheter.

5. Institutet ska alltid inkludera följande förluster i beräkningen av specifika kreditriskjusteringar som det hänvisas till i punkt 3:

a) Förluster som tas upp i resultatredovisningen för instrument som värderas till verkligt värde som representerar kreditrisknedskrivningar enligt den tillämpliga redovisningsramen.

b) Förluster till följd av aktuella eller tidigare händelser som påverkar en betydande enstaka exponering eller exponeringar som inte var för sig är betydande och som bedöms individuellt eller kollektivt.

c) Förluster för vilka den historiska erfarenheten, justerad på grundval av aktuella observerbara uppgifter, anger att förlusten har uppkommit men institutet vet ännu inte vilken enstaka exponering som har lidit förlusterna.

Artikel 2

Tilldelning av specifika kreditriskjusteringar för en grupp exponeringar till exponeringarna inom gruppen

1. När en specifik kreditriskjustering avspeglar förluster avseende en grupp av exponeringar ska instituten tilldela den specifika kreditriskjusteringen till alla enstaka exponeringar i den gruppen i proportion till de riskvägda exponeringarna. För det ändamålet ska exponeringsvärdena fastställas utan beaktande av några specifika kreditriskjusteringar.

2. För den behandling av förväntade förlustbelopp som avses i artikel 159 i förordning (EU) nr 575/2013 för en grupp av ej fallerande exponeringar ska instituten inte vara skyldiga att hänföra en specifik kreditriskjustering till de enstaka exponeringarna i gruppen.

3. När en specifik kreditriskjustering avser en grupp av exponeringar för vilka kapitalbaskraven för kreditrisk beräknas delvis enligt schablonmetoden och delvis enligt internmetoden, ska institutet hänföra den specifika kreditriskjusteringen till den grupp av exponeringar som täcks av vardera metoden i proportion till de riskvägda exponeringsbeloppen för gruppen innan institutet tillämpar de åtgärder som det hänvisas till i punkterna 1 och 2. För det ändamålet ska exponeringsvärdena bestämmas utan beaktande av några specifika kreditriskjusteringar.

4. När specifika kreditriskjusteringar hänförs till exponeringar ska instituten se till att inte samma andel hänförs två gånger till olika exponeringar.

Artikel 3

Beräkning av kreditriskjusteringar för att fastställa exponeringsvärdet enligt artiklarna 111, 166, 167, 168, 246 och 266 i förordning (EU) nr 575/2013

För att fastställa exponeringsvärdet enligt artiklarna 111, 166–168, 246 och 266 i förordning (EU) nr 575/2013 ska institut beräkna specifika riskkreditjusteringar avseende en exponering som beloppen för specifika kreditriskjusteringar för den enstaka exponeringen eller som beloppen för specifika kreditriskjusteringar som institutet har hänfört till den exponeringen enligt artikel 2.

Artikel 4

Beräkning av allmänna och specifika kreditriskjusteringar för behandlingen av förväntade förlustbelopp enligt artikel 159 i förordning (EU) nr 575/2013

1. För behandlingen av förväntade förlustbelopp enligt artikel 159 i förordning (EU) nr 575/2013 ska institut beräkna de totala allmänna kreditriskjusteringar som avser de exponeringar som ingår i behandlingen av förväntade förlustbelopp som summan av de beloppen, identifierade som allmänna kreditriskjusteringar enligt artikel 1 i denna förordning, som institutet har tilldelat enligt artikel 110.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. För behandlingen av förväntade förlustbelopp enligt artikel 159 i förordning (EU) nr 575/2013 ska beräkningen av totala specifika kreditriskjusteringar som avser exponeringarna inkluderade i behandlingarna av förväntade förlustbelopp utgöra summan av beloppen i punkterna a och b, exklusive nödlidande exponeringar:

a) Belopp som identifieras som specifika kreditriskjusteringar enligt artikel 1 och som avser kreditrisken för en enstaka exponering.

b) Belopp som identifieras som specifika kreditriskjusteringar enligt artikel 1 och som avser kreditrisken för en grupp av exponeringar och som har hänförts enligt artikel 2.

3. De totala specifika kreditriskjusteringarna avseende en fallerande exponering ska beräknas som summan av alla belopp för specifika kreditriskjusteringar för den enstaka exponeringen, eller som de belopp för specifika kreditriskjusteringar som institutet har hänfört till den exponeringen enligt artikel 2.

Artikel 5

Beräkning av specifika kreditriskjusteringar för krav på egna medel för fastställandet av fallissemang enligt artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013

För fastställande av fallissemang enligt artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013 ska specifika kreditriskjusteringar beräknas som beloppen för specifika kreditriskjusteringar avseende kreditrisken för en enstaka exponering eller en enstaka gäldenär.

Artikel 6

Dokumentation

Instituten ska dokumentera identifieringen och beräkningen av allmänna kreditriskjusteringar och specifika kreditriskjusteringar.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 december 2013.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande